



**De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis**

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||  
Ex Egregiis Manvscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm  
in lucem prodiêre

Qvi ... Illas Omnes Complectitvr Historias, Qvæ Post Secvndam Sex  
Tomorvm Editionem ...

**Surius, Laurentius**

**Coloniae Agrippinae, 1586**

**VD16 ZV 1269**

De S. Vigilio Episcopo Tridentino & martyre.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77432](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-77432)

breui (sicut scriptura loquitur) expleuit tempora multa. Placita enim erat Deo anni <sup>ibidem</sup> ma ipsius. Et iure consummatus in breui, multa tempora dicitur expletuisse, qui dum in eo paruo, quod vixit, iustitia tramitem tenuit, quantum ad se, omnia tempora in obsequium conditoris expendit. Planè quicquid illic de sancto viro sapientia loquitur, ita huic per omnia congruit, ac si de illo specialiter diceretur. Senectus, inquit, venerabilis est, non diuturna, nec numero annorum computata. Cani sunt autem sensus hominis, & ætas senecturis vita immaculata placens Deo. Vnde & sequitur: Factus dilectus, & viuens inter peccatores, translatus est. Raptus est, ne malitia mutaret intellectum eius, aut ne fictio deciperet animam eius. Propter hoc properauit educere illum de medio iniquitatis. Amen.

## VITA SANCTI VIGILII MARTYRIS

ET EPISCOPI TRIDENTINI, UT HABETVR IN FRON.

te operum eius contra Eutychentomo quinto Bibliothecæ

SS. Patrum Margarini de la Bigne Doctoris

Theol. Parisiensis.



VIGILIUS patri Romanus, illustribus ortus parentib[us], Athenis liberales artes, & sacras literas didicit, breviisque tantum sibi pietatis & eruditio[n]is thesaurum per Dei gratiam comparauit, vt annos natus viginti, ab Aquilegiensi Episcopo, ad quem diuina delata fuit prouidentia, pastor ordinaretur Tridentinorum, quibus mira fide & constantia Euangeliū Iesu Christi prædicavit, & potentiam beneficium quod eius, miraculis in Christi nomini designatis commendauit. Cęcis enim visum & surdis auditum redidit, mutorum linguas soluit, & dæmoniacos, & varijs morbis vexatos sanauit. Præterea stylum in hæreses strinxit, & hæreticos, vt sinceritatem doctrinæ Apostolicae plenè assereret, & purgatam Ecclesiæ Christo contraderet. Extant hodie quinque eius libri contra Eutychen: non extant, quorum in quinto Libri, libro meminist. At enim se libros aliquot composuisse de Conciliorum decretis, & nominum religiosè nouitate, contra Sabellium, Fortinum, & Arium. Porro cum diuinæ bonitati iam visum eset fidelem seruum in gaudium Domini sui introducere, placuit ipsum prius martyrij quoque corona decorare. Quemadmodum itaque hæreses constater impugnarât, ita idolatriam nefariam funditus extirpatam cupiebat. Prostabant autem in Valle illa qua flumen Sarcham fundit, Saturni æreum simulacrum, quod incolæ homines feri & agrestes, magna religione venerabantur. In hanc itaque serendi Euangelici semini gratia profectus Vigilius Raudenam, fratribus germanis Claudiano & Maiorano, Iuliano item prelbytero comitibus, peruenit, ac protinus in ipsum idolum incidit. Zelo itaque Dei exercitus, spiritu latus ac alacer, Saturnum aggreditur, ac spurcum idolum dejicit, frā. Confringit, & in præterfluentem coniicit, vt turpissimæ rei vel memoria apud posteros interraret, solius autem Domini nomen sanctificaretur & regnaret. Mox vero in basim seu fulcrum deiecit iodi residens vir Dei, verbum Domini illis, qui eius facinoris spectatores fuerant, prædicare coepit, testificans salutem veram non aliund vel sperandum vel petendam esse, quam à Iesu Christo, Dei & hominis filio. Cæterum barbari & impij idololatriæ, deum & religionem suam contumelia affectum putantes, concurrunt, & serum Christi, animam suam Patri commendantem, lapidibus sternunt, obregunt atque collidunt, anno octagesimo, Episcopatus vigesimo.

Floruisse videtur sub Imperatore Anastasio: quo tempore & Gela, sius Antistes Romanus, & Fulgentius Apher claruere, circiter annum Domini 500.